

57

TJEERD HERREMA

Wetbreker

Sinds we drie jaar geleden voor het eerst over tiny houses schreven, schieten de veelal mobiele XXS-woninkjes ineens overal als paddenstoelen uit de grond. Zonder de broodnodige steun van beleidsbepalers zijn de bewoners echter gedoemd om als een soort verkapte vluchtelingen van tijdelijke stek naar tijdelijke stek te kachelen. Gelukkig zijn er bobo's als Tjeerd Herrema, wethouder Ruitme, Wonen en Wijken van Almere. Onder zijn leiding is de gemeente uitgegroeid tot het episch(e) centrum van de tiny house beweging en een stad waar liefhebbers van experimentele woonvormen altijd een dak(je) boven het hoofd vinden. Voorlopig hoogtepunt: de wijk Almere Poort, waar 25 creatieve optrekjes uit de klei worden gestampt. "Wat mij betreft zou er een zelfbouwrecht in de wetgeving moeten komen, zodat meer gemeenten dit mogelijk kunnen maken." @herrematjeerd, bouwexpo-tinyhousing.nl

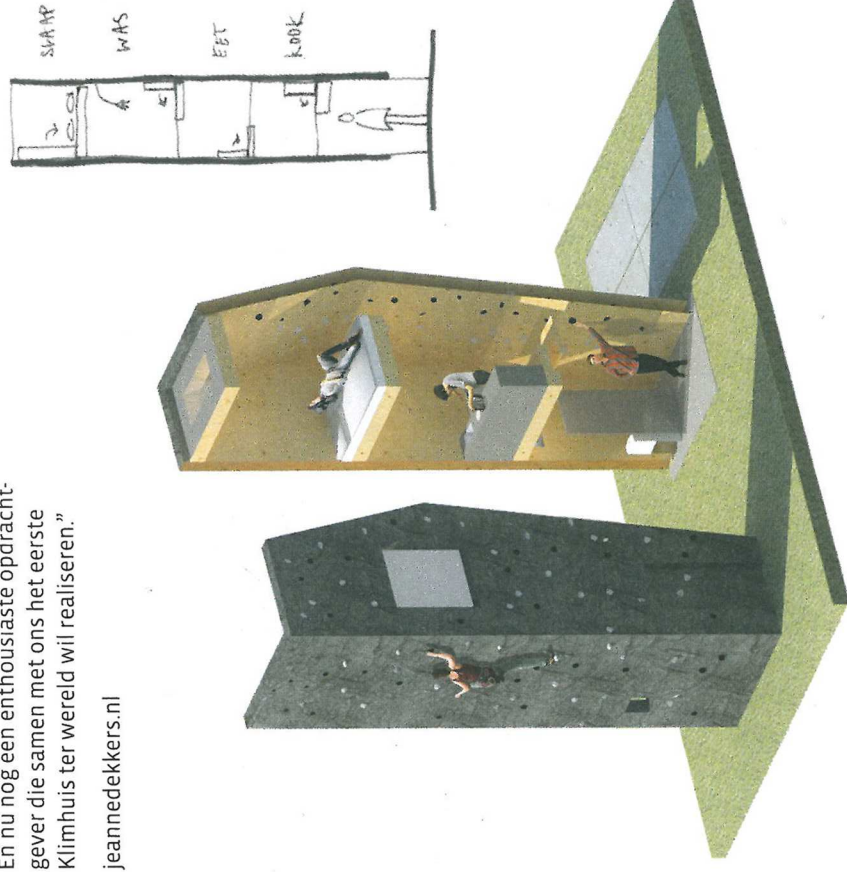
58

WILMA HIEMSTRA, ANTON & ELISE ZOETMULDER

Architecten

Zeï iemand daar tiny houses? Zie hier een van onze favoriete ontwerpen: een optrekje voor en door klimgeiten die geen ophouden weten. De buitenmuren van het Klimhuis zijn bezaaid met bouldergrepen. En eenmaal binnen gaat de pret gewoon verder met een slaap-, was-, eet- en kookgedeelte op hoog niveau. Het hoge huisje heeft geen trap; de 'bergbewoner' overwint al klimmend en abseilend aan touwen de hoogteverschillen. Alle benodigde meubels, inclusief het tweepersoonsbed klappen uit de wand. Met 2 bij 1,4 meter vloer meet het stekkie nog minder grondoppervlak dan een beetje twepersoonsbed. Het Klimhuis is dan ook geïnspireerd op de ophangbare tent, de zogenaamde portaledge, waarin diehard klimmers op de steilste rotswanden kunnen overnachten. "In ons ontwerp combineren we de leefstal van de bewoner met zijn passie voor de klimsport!", aldus het trio architecten. Aangezien steenklompen en bergen erg schaars zijn in Nederland hebben we gewoon een rots van een huis ontworpen."

En nu nog een enthousiaste opdrachtgever die samen met ons het eerste Klimhuis ter wereld wil realiseren." jeannedekkers.nl

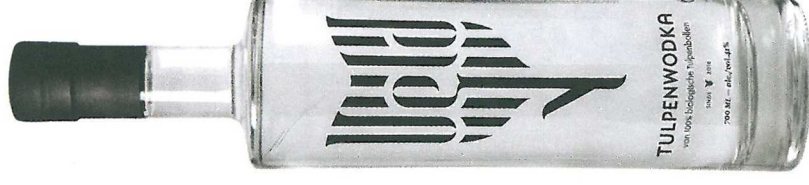

59

ROOS VAN DE WEERD

Uitdrager

Repair. Reuse. Recycle. Dat is waar de Worn Wear filosofie van Patagonia om draait. Met een rijdende reparatievloot, in Europa bestaande uit drie bussen vol met naaimachines, knopen, ritsen, plakspullen en stoffen, laat het Amerikaanse outdoormerk mensen zien dat kapotte kledingstukken en rugzakken makkelijk gefixt kunnen worden. Wie de mobiele werkplaats bezoekt, krijgt bovendien reparatietips en tricks zodat je je spullen voortaan ook zelf kunt herstellen. Nieuw deze winter is een houten huisje (op een trailer) dat de komende maanden een tour langs 37 wintersporttoorden maakt. "De achterliggende gedachte van de Worn Wear Tour is dat we hopen dat mensen zich beter realiseren wat de waarde van spullen is. Niet alleen uitgedrukt in geld maar ook de emotionele waarde ervan. Een jas, trui, broek of rugzak is misschien een leven lang meegegaan en heeft al je avonturen gedeeld. Dat zijn herinneringen die ertoe doen. In plaats van weggooien omdat een rits het heeft begeven of er een scheur in zit, lappen wij de boel op. Klaar voor het volgende avontuur met jou of met iemand anders aan wie je je kledingstuk hebt kunnen doorgeven", aldus Roos van de Weerd, verantwoordelijk voor de klerenkaravaan. Weten waar de rondtrekkende naaiateliers hun tenten opslaan? Check wormwear.com.

60

WOUTER VOS & MARCEL VOSSE

Onruststokers

In de Gouden Eeuw stonden ze te boek als geneeskrachtig en lustopwekkend. In de oorlog werden ze uit pure wanhoop opgegeten. En tegenwoordig worden ze tegen een stevige prijs verpatst aan toeristen op de Amsterdamse bloemenmarkt. Tulpenbollen zijn zo Nederlands als de vinger van Hansje Brinker. Als ode aan de oer-Hollandse bol bedacht het duo Vos-Vosse het plan om van biologische tulpenbollen van Nederlandse bodem – duurzaam bemest met onder meer zeewier – heuse wodka te stoken. En met succes. Veld Tulpenwodka schopte het al tot in De Librije. veldtulpenwodka.nl